

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 1025/2012,

annettu 25 päivänä lokakuuta 2012,

eurooppalaisesta standardoinnista, neuvoston direktiivien 89/686/ETY ja 93/15/ETY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 94/9/EY, 94/25/EY, 95/16/EY, 97/23/EY, 98/34/EY, 2004/22/EY, 2007/23/EY, 2009/23/EY ja 2009/105/EY muuttamisesta ja neuvoston päätöksen 87/95/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 1673/2006/EY kumoamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Standardoinnin päätaoiteena on sellaisten vapaaehtoisten teknisten eritelmien tai laatuvaatimusten määrittelyminen, joita voidaan noudattaa nykyisissä tai tulevaisuudessa tuotteissa, tuotantoprosesseissa tai palveluissa. Monia erilaisia tekijöitä voidaan standardoida, esimerkiksi voidaan laatia tietyn tuotteen laatua tai eri kokoja koskevia standardeja taikka laatia teknisiä eritelmiä tuote- tai palvelumarkkinoilla, joilla yhteensopivuus ja yhteentoimivuus muiden tuotteiden tai järjestelmien kanssa on olennaista.
- (2) Eurooppalaisen standardoinnin alan sidosryhmät ovat järjestäytyneet omia tarkoituksiaan varten perustaan toimintansa kansalliseen edustukseen (Euroopan standardointikomitea (CEN) ja Euroopan sähkötekniikan standardointikomitea (Cenelec)) ja suoraan osallistumiseen (Euroopan telealan standardointilaitos (ETSI)) sekä Maailman kauppajärjestön (WTO) standardointialalle tunnustamiin periaatteisiin, joita ovat yhtenäisyys, läpinäkyvyys, avoimuus, yhteisymmärrys, soveltamisen vapaaehtoisuus, riippumattomuus erityiseduista ja tehokkuus, jäljempänä 'peruseriaatteen'. Näiden peruseriaatteiden mukaisesti on tärkeää, että kaikki intressitahot, joita asia koskee, mukaan lukien viranomaiset ja pienet ja keskisuuret yritykset, jäljempänä 'pk-yritykset', osallistuvat asianmukaisesti kansalliseen ja

eurooppalaiseen standardointiprosessiin. Kansallisten standardointielinten olisi myös kannustettava ja helpotettava sidosryhmien osallistumista.

- (3) Eurooppalainen standardointi auttaa myös parantamaan yritysten kilpailukykyä helpottamalla erityisesti tavaroiden ja palvelujen vapaata liikkuvuutta, verkkojen yhteentoimivuutta, viestintävälineiden käyttöä, teknologista kehittämistä ja innovaatiotoimintaa. Eurooppalainen standardointi vahvistaa Euroopan teollisuuden kilpailukykyä maailmanlaajuisesti erityisesti, jos siitä päätetään koordinoitusti kansainvälisten standardointielinten eli Kansainvälisen standardoimisjärjestön (ISO), sähköalan kansainvälisen standardisointijärjestön (IEC) ja Kansainvälisen televiestintäliiton (ITU) kanssa. Standardeilla on merkittävä myönteinen taloudellinen vaikutus, sillä ne esimerkiksi edistävät pääsyä toisten jäsenvaltioiden markkinoille sisämarkkinoilla ja kannustavat kehittämään uusia ja parempia tuotteita tai markkinoita sekä parantamaan tarjonnan edellytyksiä. Siten standardit yleensä lisäävät kilpailua ja supistavat tuotanto- ja myyntikustannuksia, mikä hyödyttää koko talouselämää ja erityisesti kuluttajia. Standardien avulla voidaan ylläpitää ja parantaa laatua, antaa tietoja ja varmistaa yhteentoimivuus ja yhteensopivuus ja lisätä näin turvallisuutta ja arvoa kuluttajien kannalta.
- (4) Eurooppalaisten standardien vahvistamisesta vastaavat eurooppalaiset standardointiorganisaatiot, joita ovat CEN, Cenelec ja ETSI.
- (5) Eurooppalaiset standardit ovat erittäin tärkeitä sisämarkkinoilla esimerkiksi sen vuoksi, että yhdenmukaistettuja standardeja käytetään siihen olettamukseen perustuen, että markkinoille saataville asetettavat tuotteet ovat unionin sovellettavassa yhdenmukaistamislainsäädännössä niille vahvistettujen olennaisten vaatimusten mukaisia. Nämä vaatimukset olisi määriteltävä täsmällisesti, jotta vältettäisiin virhetulkintoja eurooppalaisten standardointiorganisaatioiden taholla.
- (6) Standardoinnista on tullut yhä merkittävämpää kansainvälisessä kaupassa ja markkinoiden avaamisessa. Unionin olisi pyrittävä edistämään yhteistyötä eurooppalaisten standardointiorganisaatioiden ja kansainvälisten standardointielinten välillä. Unionin olisi edistettävä myös kahdenvälistä toimintamalleja kolmansien maiden kanssa, jotta voidaan koordinoita standardointitoimintaa ja edistää eurooppalaisia standardeja, esimerkiksi neuvoteltaessa sopimuksia, tai lähettämällä standardoinnin asiantuntijoita kolmansiin maihin. Lisäksi unionin olisi edistettävä

⁽¹⁾ EUVL C 376, 22.12.2011, s. 69.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 11. syyskuuta 2012 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 4. lokakuuta 2012.

eurooppalaisten standardointiorganisaatioiden ja yksityisten tahojen ja konsortioiden välistä yhteydenpitoa ja huolehdittava samalla eurooppalaisten standardointien ensisijaisuuden säilyttämisestä.

- (7) Eurooppalaista standardointia säännellään erityisellä oikeudellisella kehyksellä, jonka muodostavat kolme eri säädöstä eli teknisiä standardeja ja määräyksiä ja tietoyhteiskunnan palveluja koskevia määräyksiä koskevien tietojen toimittamisesta noudatettavasta menettelystä 22 päivänä kesäkuuta 1998 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/34/EY⁽¹⁾, eurooppalaisen standardoinnin rahoituksesta 24 päivänä lokakuuta 2006 tehty Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 1673/2006/EY⁽²⁾ ja standardoinnista tietotekniikassa ja televiestinnässä 22 päivänä joulukuuta 1986 tehty neuvoston päätös 87/95/ETY⁽³⁾. Nykyinen oikeudellinen kehys ei kuitenkaan enää ole eurooppalaisessa standardoinnissa viime vuosikymmeninä tapahtuneen kehityksen tasalla. Sen vuoksi tätä oikeudellista kehystä olisi yksinkertaistettava ja mukautettava ottaen huomioon standardoinnin uudet näkökohdat ja sen myötä eurooppalaisen standardoinnin viimeisin kehitys ja tulevat haasteet. Tämä koskee etenkin lisääntyneitä palveluihin liittyvien standardien kehitystyötä ja muiden standardointituotteiden kuin virallisten standardien kehittämistä.
- (8) Eurooppalaisen standardoinnin tulevaisuudesta 21 päivänä lokakuuta 2010 annetussa Euroopan parlamentin päätöslauselmassa⁽⁴⁾ ja eurooppalaisen standardointijärjestelmän tarkistamista käsittelevän asiantuntijaryhmän (Express) helmikuussa 2010 julkaisemassa selonteossa ”standardoinnista kilpailukykyistä ja innovatiivista Eurooppaa varten: visio vuodelle 2020” esitettiin useita merkittäviä strategisia suosituksia, jotka koskevat eurooppalaisen standardointijärjestelmän tarkistamista.
- (9) Jotta standardit ja standardointi olisivat unionille tehokkaita politiikan välineitä, tarvitaan tehokas ja toimiva standardointijärjestelmä, joka tarjoaa joustavan ja avoimen foorumin yhteisymmärryksen rakentamiseksi kaikkien osapuolten kesken ja on taloudellisesti elinkelpoinen.
- (10) Palveluista sisämarkkinoilla 12 päivänä joulukuuta 2006 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2006/123/EY⁽⁵⁾ vahvistetaan yleisiä säännöksiä, joilla edistetään palveluntarjoajien sijoittautumisvapautta ja palvelujen vapaata liikkuvuutta ja taataan samalla palvelujen korkea laatu. Siinä veloitetaan jäsenvaltiot edistämään yhteistyössä komission kanssa sellaisten vapaaehtoisten eurooppalaisten standardien kehittämistä, joi-

den tavoitteena on edistää eri jäsenvaltioiden palveluntarjoajien palvelujen yhteensopivuutta, vastaanottajan tiedonsaantia ja palvelujen laatua. Direktiiviä 98/34/EY sovelletaan kuitenkin vain tuotteita koskeviin standardeihin, ja siinä ei säännellä erikseen palveluja koskevia standardeja. Palvelujen ja tuotteiden välinen rajanveto on lisäksi menettämässä merkitystään sisämarkkinoiden toiminnassa. Käytännössä ei aina pystytä tekemään selvää eroa tuotteita ja palveluja koskevien standardien välillä. Moniin tuotteita koskeviin standardeihin liittyy palveluelementti, ja palvelustandardit koskevat usein myös tuotteita. Nykyistä oikeudellista kehystä on siksi tarpeen mukauttaa uusiin olosuhteisiin laajentamalla sen soveltamisalaa niin, että se käsittää myös palvelustandardit.

- (11) Muiden standardien tavoin palvelustandardit ovat vapaaehtoisia, ja niiden olisi oltava markkinalähtöisiä, jolloin ensisijaisia ovat niiden talouden toimijoiden ja sidosryhmien tarpeet, joihin standardit suoraan tai välillisesti vaikuttaa, niissä olisi otettava huomioon yleinen etu ja niiden olisi perustuttava peruseriaatteisiin, myös yhteisymmärrykseen. Niissä olisi keskityttävä ensisijaisesti palveluihin, jotka liittyvät tuotteisiin ja prosesseihin.
- (12) Oikeudellista kehystä, jonka mukaan komissio voi pyytää yhtä tai useampaa eurooppalaista standardointiorganisaatiota laatimaan palveluihin liittyvän eurooppalaisen standardin tai eurooppalaisen standardointituotteen, olisi sovellettava noudattaen täysin unionin ja sen jäsenvaltioiden välistä toimivallan jakoa sellaisena kuin se on määriteltä perussopimuksissa. Tämä koskee erityisesti Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 14, 151, 152, 153, 165, 166 ja 168 artiklaa sekä tähän sopimukseen ja Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen liitettyä pöytäkirjaa N:o 26 yleistä etua koskevista palveluista, joiden perusteella jäsenvaltioiden yksinomaiseen toimivaltaan kuuluu määrittellä sosiaaliturva-, ammattikoulutus- ja terveydenhuoltojärjestelmänsä peruseriaatteet ja edellytykset näiden järjestelmien puitteissa tarjottavien palvelujen hallinnoinnille, rahoitukselle, järjestämiselle ja toimittamiselle, mukaan lukien niihin sovellettavien vaatimusten sekä laatu- ja turvallisuusnormien määrittäminen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 168 artiklan 4 kohdan ja ammattipätevyyden tunnustamisesta 7 päivänä syyskuuta 2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/36/EY⁽⁶⁾ soveltamista. Komission ei tällaisella pyynnöllä pitäisi vaikuttaa oikeuteen neuvotella, tehdä ja panna täytäntöön työehtosopimuksia eikä oikeuteen ryhtyä työtaistelutoimenpiteisiin sellaista kansallista lainsäädäntöä ja sellaisia kansallisia käytäntöjä noudattaen, jotka ovat unionin oikeuden mukaisia.
- (13) Eurooppalaisiin standardointiorganisaatioihin sovelletaan kilpailulainsäädäntöä siinä määrin kuin niiden voidaan katsoa olevan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 101 ja 102 artiklassa tarkoitettuja yrityksiä tai yritysten yhteenliittymiä.

⁽¹⁾ EYVL L 204, 21.7.1998, s. 37.

⁽²⁾ EUVL L 315, 15.11.2006, s. 9.

⁽³⁾ EYVL L 36, 7.2.1987, s. 31.

⁽⁴⁾ EUVL C 70 E, 8.3.2012, s. 56.

⁽⁵⁾ EUVL L 376, 27.12.2006, s. 36.

⁽⁶⁾ EUVL L 255, 30.9.2005, s. 22.

- (14) Unionissa kansalliset standardointielimet hyväksyvät kansallisia standardeja, mikä voi johtaa keskenään ristiriitaisiin standardeihin ja teknisiin esteisiin sisämarkkinoilla. Sisämarkkinoiden ja unionissa tapahtuvan standardointitoiminnan tehokkuuden vuoksi on sen vuoksi tarpeen vahvistaa kansallisten standardointielinten, eurooppalaisten standardointiorganisaatioiden ja komission välinen säännöllinen tiedonvaihto niiden meneillään olevasta ja tulevasta standardointitoiminnasta sekä kansallisiin standardointielimiin eurooppalaisten standardointiorganisaatioiden puitteissa sovellettava toimenpidekiellon periaate, jonka mukaan kansalliset standardit on poistettava käytöstä, kun julkaistaan uusi eurooppalainen standardi. Kansallisten standardointielinten ja eurooppalaisten standardointiorganisaatioiden olisi myös noudatettava tiedonvaihtoa koskevia määräyksiä, jotka sisältyvät kaupan teknisiä esteitä koskevan sopimuksen ⁽¹⁾ liitteeseen 3.
- (15) Jäsenvaltioiden veloitteen ilmoittaa komissiolle kansalliset standardointielimensä ei pitäisi edellyttää kansallisten erityissäännöksiä hyväksymistä näiden elinten tunnustamista varten.
- (16) Kansallisten standardointielinten, eurooppalaisten standardointiorganisaatioiden ja komission välisen säännöllisen tiedonvaihdon ei pitäisi estää kansallisia standardointielimiä noudattamasta muita velvoitteitaan ja sitoumuksiaan eikä etenkin kaupan teknisiä esteitä koskevan sopimuksen liitettä 3.
- (17) Yhteiskunnan etu- ja sidosryhmillä tarkoitetaan eurooppalaisessa standardointitoiminnassa yhteiskunnallisesti merkittäviä etuja, kuten ympäristönäkökohtia ja kuluttajien tai työntekijöiden etuja, edustavien organisaatioiden ja osapuolten toimintaa. Sen sijaan sosiaalisilla etu- ja sidosryhmillä tarkoitetaan eurooppalaisessa standardointitoiminnassa erityisesti työntekijöitä ja työntekijöiden perusoikeuksia edustavien organisaatioiden ja osapuolten, kuten ammattijärjestöjen, toimintaa.
- (18) Päätöksenteon jouduttamiseksi kansallisten standardointielinten ja eurooppalaisten standardointiorganisaatioiden olisi parannettava tiedonsaantia toiminnastaan edistämällä tieto- ja viestintätekniikan (ICT) käyttöä standardointijärjestelmässään, esimerkiksi ottamalla käyttöön helppokäyttöinen verkossa toimiva kuulemisjärjestely, jonka avulla kaikki sidosryhmät voivat esittää huomautuksia standardiehdotuksista, ja järjestämällä teknisten komiteoiden virtuaalikokouksia, myös verkko- ja videokonferensseina.
- (19) Standardien avulla unionin politiikassa voidaan käsitellä sellaisia merkittäviä yhteiskunnallisia kysymyksiä kuin ilmastonmuutos, luonnonvarojen kestävä käyttö, innovointi, väestön ikääntyminen, vammaisten henkilöiden osallistumismahdollisuudet, kuluttajansuojelu, työntekijöiden turvallisuus ja työolosuhteet. Edistämällä näillä laajenevilla markkinoilla tavaroita ja teknologioita koskevien eurooppalaisten tai kansainvälisten standardien kehittämistä unioni voisi luoda yrityksilleen kilpailuetua ja helpottaa erityisesti pk-yritysten, jotka muodostavat suuren osan eurooppalaisista yrityksistä, kaupankäyntiä.
- (20) Standardit ovat tärkeitä työvälineitä yritysten ja etenkin pk-yritysten kilpailukyyn kannalta, ja näiden yritysten osallistuminen standardointiprosessiin on tärkeää unionin teknologialle kehitykselle. Standardointijärjestelmässä on tämän vuoksi kannustettava pk-yrityksiä osallistumaan standardointitoimintaan aktiivisesti innovatiivisilla teknologisilla ratkaisuillaan. On myös lisättävä pk-yritysten osallistumista kansallisella tasolla, missä ne voivat toimia tehokkaammin, koska kustannukset ovat alhaisemmat eikä kieliesteitä esiinny. Näin ollen tällä asetuksella olisi parannettava pk-yritysten edustusta ja osallistumista sekä kansallisissa että eurooppalaisissa teknisissä komiteoissa ja lisättävä niiden tietoisuutta standardeista ja helpotettava niiden mahdollisuuksia käyttää standardeja tehokkaasti.
- (21) Eurooppalaiset standardit ovat keskeisiä pk-yritysten kilpailukyvyllä, mutta pk-yrityksillä ei joissakin tapauksissa ole riittävää edustusta eurooppalaisessa standardointitoiminnassa. Tällä asetuksella olisi sen vuoksi edistettävä ja helpotettava pk-yritysten asianmukaista edustusta eurooppalaisessa standardoinnissa ja osallistumista siihen sellaisen elimen välityksellä, joka pitää tosiasialisesti yhteyttä pk-yrityksiin ja pk-yrityksiä edustaviin kansallisen tason järjestöihin ja edustaa niitä asianmukaisesti.
- (22) Standardit voivat vaikuttaa laajasti yhteiskuntaan, etenkin kansalaisten turvallisuuteen ja hyvinvointiin, verkostojen toimivuuteen, ympäristöön, työntekijöiden turvallisuuteen ja työolosuhteisiin, esteettömyyteen ja muihin yhteiskuntapolitiikan osa-alueisiin. Sen vuoksi on huolehdittava, että yhteiskunnan sidosryhmien roolia ja panosta standardien kehittämisessä vahvistetaan tukemalla aiempaa voimakkaammin kuluttajia, sekä ympäristönäkökohtia ja sosiaalisia etuja ajavia organisaatioita.
- (23) Eurooppalaisten standardointiorganisaatioiden velvoite edistää ja helpottaa kaikkien asiaankuuluvien sidosryhmien edustusta ja tosiasialista osallistumista ei edellyttä, että näille sidosryhmille annetaan äänioikeus, jos tällaisesta äänioikeudesta ei määrätä eurooppalaisten standardointiorganisaatioiden sisäisissä säännöissä.

⁽¹⁾ Hyväksytty neuvoston päätöksellä 94/800/EY, tehty 22 päivänä joulukuuta 1994, Uruguayn kierroksen monenvälisissä kauppaneuvotteiluissa (1986–1994) laadittujen sopimusten tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta yhteisön toimivaltaan kuuluvissa asioissa (EYVL L 336, 23.12.1994, s. 1).

- (24) Eurooppalaisessa standardointijärjestelmässä olisi myös otettava täysimääräisesti huomioon Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimus vammaisten henkilöiden oikeuksista⁽¹⁾. Siksi on tärkeää, että kuluttajien etuja ajavat organisaatiot edustavat riittävästi myös vammaisten henkilöiden etuja ja sisällyttävät nämä edut toimintaansa. Lisäksi vammaisten henkilöiden osallistumista standardointiprosessiin olisi edistettävä kaikin mahdollisin tavoin.
- (25) Koska standardointi on merkittävä tapa tukea unionin lainsäädäntöä ja politiikkoja ja jotta vältetään yhdenmukaistettuihin standardeihin jälkikäteen esitettävät vastalauseet ja muutokset, on tärkeää, että viranomaiset osallistuvat standardien kehittämiseen kaikissa vaiheissa, joissa niiden osallistuminen on mahdollista, ja erityisesti unionin tuotteita koskevan yhdenmukaistamislaainsäädännön piiriin kuuluvilla aloilla.
- (26) Standardeissa olisi otettava huomioon ympäristövaikutukset tuotteiden ja palvelujen koko elinkaarella. Komission yhteinen tutkimuskeskus on kehittänyt merkittäviä ja yleisesti saatavia välineitä, joilla näitä vaikutuksia voidaan arvioida koko elinkaaren ajalla. Siksi tällä asetuksella olisi varmistettava, että Yhteisellä tutkimuskeskuksella (JRC) on mahdollisuus osallistua aktiivisesti eurooppalaiseen standardointijärjestelmään.
- (27) Komission ja eurooppalaisen standardointijärjestelmän välisen yhteistyön toimivuus edellyttää, että tulevat standardien laatimista koskevat pyynnöt suunnitellaan huolellisesti. Suunnittelua voitaisiin parantaa etenkin eri intressitahojen, kuten kansallisten markkinavalvontaviranomaisten, panoksen avulla, ottamalla käyttöön järjestelyjä näkemysten keräämiseksi ja helpottamalla tiedonvaihtoa kaikkien intressitahojen kesken. Koska direktiivissä 98/34/EY annetaan jo nyt mahdollisuus esittää eurooppalaisille standardointiorganisaatioille eurooppalaisten standardien kehittämistä koskevia pyyntöjä, on aiheellista parantaa suunnittelua ja lisätä sen avoimuutta vuotuisessa työohjelmassa, jossa olisi esitettävä yhteenveto kaikista niistä standardien laatimista koskevista pyynnöistä, jotka komissio aikoo esittää eurooppalaisille standardointiorganisaatioille. On tarpeen varmistaa, että eurooppalaiset standardointiorganisaatiot ja eurooppalaiset sidosryhmien organisaatiot, jotka saavat unionin rahoitusta tämän asetuksen mukaisesti, tekevät tiivistä yhteistyötä komission kanssa laadittaessa unionin vuotuista standardointia koskevaa työohjelmaa ja valmisteltaessa standardeja koskevia pyyntöjä, jotta voidaan tarkastella ehdotusten merkitystä markkinoiden kannalta ja lainsäätäjän asettamia toiminta-
- tapoliittisia tavoitteita ja jotta eurooppalaiset standardointiorganisaatiot voivat reagoida nopeammin standardointipyyntöihin.
- (28) Ennen kuin eurooppalaisia standardeja tai eurooppalaisia standardointituotteita koskevat pyynnöt tai yhdenmukaistettuja standardeja koskevat vastalauseet annetaan tällä asetuksella perustetun komitean käsiteltäväksi, komission olisi kuultava jäsenvaltioiden asiantuntijoita, esimerkiksi unionin lainsäädännöllä perustettujen komiteoiden välityksellä tai, jos tällaisia komiteoita ei ole, kuulemalla alakohtaisia asiantuntijoita muulla tavoin.
- (29) Useissa direktiiveissä, joilla yhdenmukaistetaan tuotteiden kaupan pitämiseen sovellettavia edellytyksiä, säädetään, että komissio voi pyytää eurooppalaisia standardointiorganisaatioita laatimaan yhdenmukaistettuja standardeja, joiden perusteella voidaan olettaa tuotteen olevan sovellettavien olennaisten vaatimusten mukainen. Monissa näistä direktiiveistä on kuitenkin hyvinkin erilaisia säännöksiä vastalauseista, joita standardeista voidaan esittää, jos ne eivät kata tai eivät täysin kata kaikkia sovellettavia vaatimuksia. Toisistaan poikkeavia säännöksiä, jotka aiheuttavat epävarmuutta talouden toimijoille ja eurooppalaisille standardointiorganisaatioille, on erityisesti seuraavissa säädöksissä: henkilönsuojaimia koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 21 päivänä joulukuuta 1989 annettu neuvoston direktiivi 89/686/ETY⁽²⁾, siviilikäyttöön tarkoitettujen räjähdystarvikkeiden markkinoille saattamista ja valvontaa koskevien säännösten yhdenmukaistamisesta 5 päivänä huhtikuuta 1993 annettu neuvoston direktiivi 93/15/ETY⁽³⁾, räjähdysvaarallisissa tiloissa käytettäviksi tarkoitettuja laitteita ja suojajärjestelmiä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 23 päivänä maaliskuuta 1994 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 94/9/EY⁽⁴⁾, huviveneitä koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 16 päivänä kesäkuuta 1994 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 94/25/EY⁽⁵⁾, jäsenvaltioiden hissejä koskevan lainsäädännön lähentämisestä 29 päivänä kesäkuuta 1995 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/16/EY⁽⁶⁾, painelaitteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 29 päivänä toukokuuta 1997 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 97/23/EY⁽⁷⁾, mittauslaitteista 31 päivänä maaliskuuta 2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/22/EY⁽⁸⁾, pyroteknisten tuotteiden markkinoille saattamisesta 23 päivänä toukokuuta 2007 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/23/EY⁽⁹⁾, muista kuin itsetoimivista vaaioista

⁽²⁾ EYVL L 399, 30.12.1989, s. 18.

⁽³⁾ EYVL L 121, 15.5.1993, s. 20.

⁽⁴⁾ EYVL L 100, 19.4.1994, s. 1.

⁽⁵⁾ EYVL L 164, 30.6.1994, s. 15.

⁽⁶⁾ EYVL L 213, 7.9.1995, s. 1.

⁽⁷⁾ EYVL L 181, 9.7.1997, s. 1.

⁽⁸⁾ EUVL L 135, 30.4.2004, s. 1.

⁽⁹⁾ EUVL L 154, 14.6.2007, s. 1.

⁽¹⁾ Hyväksytty neuvoston päätöksellä 2010/48/EY, tehty 26 päivänä marraskuuta 2009, vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimuksen tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta (EUVL L 23, 27.1.2010, s. 35).

23 päivänä huhtikuuta 2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/23/EY⁽¹⁾ ja yksinkertaisista paineastoista 16 päivänä syyskuuta 2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/105/EY⁽²⁾. Sen vuoksi on tarpeen sisällyttää tähän asetukseen yhdenmukainen menettely, josta säädetään tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvistä yhteisistä puitteista 9 päivänä heinäkuuta 2008 tehdystä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksessä N:o 768/2008/EY⁽³⁾, poistaa asiaankuuluvat säännökset mainituista direktiiveistä ja antaa myös Euroopan parlamentille oikeus esittää yhdenmukaistettua standardia koskeva vastalause tämän asetuksen mukaisesti.

- (30) Viranomaisten olisi hyödynnettävä mahdollisimman laajasti asiaa koskevia teknisiä eritelmiä laitteiden, ohjelmistojen ja tietotekniikkapalvelujen hankinnoissa esimerkiksi yksilöimällä tekniset eritelmit, joita kaikki asiasta kiinnostuneet toimittajat voivat noudattaa; näin voidaan lisätä kilpailua ja vähentää riskiä sitoutumisesta yhteen toimittajaan. Vesi- ja energiahuollon sekä liikenteen ja postipalvelujen alalla toimivien yksiköiden hankintamenettelyjen yhteensovittamisesta 31 päivänä maaliskuuta 2004 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2004/17/EY⁽⁴⁾, julkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 31 päivänä maaliskuuta 2004 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2004/18/EY⁽⁵⁾, hankintaviranomaisten ja hankintayksiköiden tekemien rakennusurakoita sekä tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta puolustus- ja turvallisuusalalla 13 päivänä heinäkuuta 2009 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2009/81/EY⁽⁶⁾ ja Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 soveltamissäännöistä 23 päivänä joulukuuta 2002 annetussa komission asetuksessa (EY, Euratom) N:o 2342/2002⁽⁷⁾ säädetään, että julkisissa hankinnoissa käytettävät tekniset eritelmit on laadittava viittaamalla rakennusurakoiden suunnitteluun, laskentaan ja toteuttamiseen sekä tuotteiden käyttöön liittyviin, eurooppalaisen standardin täytäntöön panemiseksi annettuihin kansallisiin standardeihin, eurooppalaisiin teknisiin hyväksyntöihin, yhteisiin teknisiin eritelmiin, kansainvälisiin standardeihin, muihin eurooppalaisten standardointiorganisaatioiden perustamiin teknisiin viittausjärjestelmiin tai, jos näitä ei ole, kansallisiin standardeihin, kansallisiin teknisiin hyväksyntöihin tai kansallisiin teknisiin eritelmiin taikka vastaaviin asiakirjoihin. Tieto- ja viestintätekniikan teknisiä eritelmiä kuitenkin laativat usein muut standardointiorganisaatiot, ja ne eivät kuulu mihinkään direktiiveissä 2004/17/EY, 2004/18/EY tai 2009/81/EY taikka asetuksessa (EY, Euratom) N:o 2342/2002 vahvistettuihin standardien ja hyväksyntien luokkiin. Sen vuoksi on tarpeen säätää, että julkisissa hankinnoissa käytettävissä tek-

nissä eritelmissä olisi voitava viitata tieto- ja viestintätekniikan teknisiin eritelmiin, jotta voidaan reagoida nopeasti tieto- ja viestintätekniikan nopeaan kehitykseen, helpottaa palvelujen tarjoamista yli rajojen ja edistää kilpailua sekä yhteentoimivuutta ja innovointia.

- (31) Teknisiä eritelmiä, joita eurooppalaiset standardointiorganisaatiot eivät ole vahvistaneet, ei voida rinnastaa eurooppalaisiin standardeihin. Joitakin tieto- ja viestintätekniikan teknisiä eritelmiä ei laadita peruseriaatteiden mukaisesti. Sen vuoksi tässä asetuksessa olisi vahvistettava menettely niiden tieto- ja viestintätekniikan teknisten eritelmien yksilöimiseksi, joihin julkisissa hankinnoissa voitaisiin viitata; tässä yhteydessä olisi kuuluttava laajasti monia erilaisia sidosryhmiä, kuten eurooppalaisia standardointiorganisaatioita, yrityksiä ja viranomaisia. Tässä asetuksessa olisi lisäksi vahvistettava kriteeriluettelona esitettävät vaatimukset, joita sovelletaan tällaisiin teknisiin eritelmiin ja niiden laadintaprosesseihin. Tieto- ja viestintätekniikan teknisten eritelmien yksilöimistä koskevien vaatimusten olisi varmistettava, että yhteiskuntapoliittiset tavoitteet ja yhteiskunnan tarpeet otetaan huomioon, ja niiden pitäisi perustua peruseriaatteisiin.
- (32) Jotta voitaisiin edistää innovointia ja kilpailua, jonkin tietyn teknisen eritelmän yksilöiminen ei saisi estää kilpailijan teknisen eritelmän yksilöimistä tämän asetuksen säännösten mukaisesti. Yksilöimisen edellytyksenä olisi aina oltava, että asetetut kriteerit täyttyvät ja että kyseinen tekninen eritelmiä on saavuttanut merkittävän hyväksynnän markkinoilla.
- (33) Yksilöidyt tieto- ja viestintätekniikan tekniset eritelmit voisivat edesauttaa yhteentoimivuusratkaisuista eurooppalaisille julkishallinnoille (ISA) 16 päivänä syyskuuta 2009 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 922/2009/EY⁽⁸⁾ täytäntöönpanoa. Päätöksessä vahvistetaan kaudeksi 2010–2015 eurooppalaisten julkishallintojen sekä unionin toimielinten ja muiden elinten yhteentoimivuusratkaisuja koskeva ohjelma, jolla tuotetaan yhteentoimivuutta parantavia yhteisiä ja jaettuja ratkaisuja.
- (34) Tieto- ja viestintätekniikan alalla voi tulla esiin tilanteita, joissa on asianmukaista edistää tai vaatia asiaankuuluvien standardien noudattamista unionin tasolla, jotta voidaan varmistaa yhteentoimivuus sisämarkkinoilla ja parantaa käyttäjien valinnanvapautta. Toisinaan voi olla myös niin, että tietyt eurooppalaiset standardit eivät enää vastaa kuluttajien tarpeita tai että ne haittaavat teknologista kehittämistä. Tämän vuoksi sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä 7 päivänä maaliskuuta 2002 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2002/21/EY⁽⁹⁾ säädetään, että komissio voi tarvittaessa pyytää eurooppalaisia standardointiorganisaatioita laatimaan standardeja, laatia ja julkaista

⁽¹⁾ EUVL L 122, 16.5.2009, s. 6.

⁽²⁾ EUVL L 264, 8.10.2009, s. 12.

⁽³⁾ EUVL L 218, 13.8.2008, s. 82.

⁽⁴⁾ EUVL L 134, 30.4.2004, s. 1.

⁽⁵⁾ EUVL L 134, 30.4.2004, s. 114.

⁽⁶⁾ EUVL L 216, 20.8.2009, s. 76.

⁽⁷⁾ EUVL L 357, 31.12.2002, s. 1.

⁽⁸⁾ EUVL L 260, 3.10.2009, s. 20.

⁽⁹⁾ EYVL L 108, 24.4.2002, s. 33.

Euroopan unionin virallisessa lehdessä luettelo standardeista tai eritelmistä edistääkseen niiden käyttöä, tai tehdä niiden noudattamisesta pakollista taikka poistaa standardeja tai eritelmiä kyseisestä luettelosta.

- (35) Tällä asetuksella ei pitäisi estää eurooppalaisia standardointiorganisaatioita jatkamasta standardien laatimista tieto- ja viestintätekniikan alalla tai lisäämstä yhteistyötään muiden standardeja laativien elinten kanssa etenkin tieto- ja viestintätekniikan alalla, jotta voidaan varmistaa yhtenäisyys ja välttää hajanaisuus ja päällekkäisyydet standardien ja eritelmien täytäntöönpanon aikana.
- (36) Tässä asetuksessa tarkoitettu menettely tieto- ja viestintätekniikan alan teknisten eritelmien yksilöimiseksi ei saisi heikentää eurooppalaisen standardointijärjestelmän yhtenäisyyttä. Sen vuoksi tässä asetuksessa olisi myös säädettävä edellytyksistä, joiden täyttyessä voidaan katsoa, että tekninen eritelmiä ei ole ristiriidassa muiden eurooppalaisten standardien kanssa.
- (37) Ennen kuin yksilöidään tieto- ja viestintätekniikan tekniset eritelmät, joihin voidaan viitata julkisissa hankinnoissa, komission 28 päivänä marraskuuta 2011 tekemällä päätöksellä⁽¹⁾ perustetun sidosryhmäfoorumien välityksellä olisi kuultava eurooppalaisia ja kansallisia sidosryhmiä, eurooppalaisia standardointiorganisaatioita ja jäsenvaltioita, jotta varmistetaan prosessin legitimeetti.
- (38) Päätöksessä N:o 1673/2006/EY vahvistetaan säännöt, joiden mukaisesti unioni osallistuu eurooppalaisen standardoinnin rahoitukseen, jotta eurooppalaisia standardeja ja muita eurooppalaisia standardintuotteita laadittaisiin ja tarkistettaisiin unionin tavoitteita, lainsäädäntöä ja politiikkaa tukevalla tavalla. Hallinnollisen ja varainhoitoon liittyvän yksinkertaistamisen vuoksi on aiheellista sisällyttää mainitun päätöksen säännökset tähän asetukseen ja käyttää mahdollisuuksien mukaan kaikkein vähiten kuormittavia menettelyjä.
- (39) Kun otetaan huomioon eurooppalaisen standardoinnin laaja-alaisuus unionin lainsäädännön ja politiikkojen tukemisessa sekä standardointitoimien erilaisuus, on tarpeen säätää erilaisista rahoitusjärjestelyistä. Tämä koskee pääasiassa Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta 25 päivänä kesäkuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002⁽²⁾ 110 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan ja asetuksen (EY, Euratom) N:o 2342/2002 168 artiklan

1 kohdan d alakohdan mukaisia, eurooppalaisille standardointiorganisaatioille ja kansallisille standardointielimille ilman ehdotuspyyntöjä annettavia avustuksia. Samoja säännöksiä olisi lisäksi sovellettava niihin perussäädöksessä mainittuihin elimiin, joita ei tässä asetuksessa luokitella eurooppalaisiksi standardointiorganisaatioiksi mutta joiden tehtävänä on ollut toteuttaa alustavia toimia eurooppalaisen standardoinnin tukemiseksi yhteistyössä eurooppalaisten standardointiorganisaatioiden kanssa.

- (40) Eurooppalaiset standardointiorganisaatiot tukevat jatkuvasti unionin toimia, joten niillä olisi oltava käytössään tehokkaat ja tulokselliset keskussihteeristöt. Komission olisi sen vuoksi voitava myöntää näille yleistä eurooppalaista etua edistäville organisaatioille avustuksia ilman, että toiminta-avustuksiin sovelletaan asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 113 artiklan 2 kohdassa säädettyä vuotuisen vähentämisen periaatetta.
- (41) Kilpailukyvyyn ja innovoinnin puiteohjelman (2007–2013) perustamisesta 24 päivänä lokakuuta 2006 tehdyssä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksessä N:o 1639/2006/EY⁽³⁾, kuluttajapolitiikkaa koskevasta yhteisön toimintaohjelmasta (2007–2013) 18 päivänä joulukuuta 2006 tehdyssä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksessä N:o 1926/2006/EY⁽⁴⁾ sekä ympäristöalan rahoitusvälineestä (Life+) 23 päivänä toukokuuta 2007 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 614/2007⁽⁵⁾ säädetään jo mahdollisuudesta myöntää rahoitustukea eurooppalaisille organisaatioille, jotka edustavat pk-yrityksiä, kuluttajia ja ympäristönäkökohtia standardoinnissa, kun taas sosiaalisia eturyhmiä standardoinnissa edustaville eurooppalaisille organisaatioille myönnetään erityisavustuksia. Rahoituksen myöntäminen päätöksen N:o 1639/2006/EY, päätöksen N:o 1926/2006/EY ja asetuksen (EY) N:o 614/2007 nojalla päättyy 31 päivänä joulukuuta 2013. Eurooppalaisen standardoinnin kehittämisen kannalta on olennaista, että vastedeskin edistetään pk-yrityksiä, kuluttajia, ympäristönäkökohtia ja sosiaalisia eturyhmiä edustavien eurooppalaisten organisaatioiden aktiivista osallistumista. Tällaiset organisaatiot edistävät yleistä eurooppalaista etua, ja kansallisten voittoja tavoittelemattomien järjestöjen niille antaman nimenomaisen toimeksiannon perusteella ne muodostavat yleiseurooppalaisen verkoston, jossa jäsenvaltioissa toimivat voittoja tavoittelemattomat järjestöt edistävät perussopimusten tavoitteiden mukaisia periaatteita ja politiikkaa. Pk-yrityksiä, kuluttajia, ympäristönäkökohtia ja sosiaalisia eturyhmiä eurooppalaisessa standardoinnissa edustavien eurooppalaisten organisaatioiden toimintaympäristö ja niiden sääntömääräiset tavoitteet ovat sellaisia, että niillä on pysyvä ja olennainen rooli unionin tavoitteissa ja politiikassa. Komission olisi

⁽¹⁾ EUVL C 349, 30.11.2011, s. 4.

⁽²⁾ EYVL L 248, 16.9.2002, s. 1.

⁽³⁾ EUVL L 310, 9.11.2006, s. 15.

⁽⁴⁾ EUVL L 404, 30.12.2006, s. 39.

⁽⁵⁾ EUVL L 149, 9.6.2007, s. 1.

sen vuoksi voitava myöntää näille organisaatioille avustuksia ilman, että toiminta-avustuksiin sovelletaan asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 113 artiklan 2 kohdassa säädettyä vuotuisen vähentämisen periaatetta.

- (42) Standardointitoiminnan rahoituksessa olisi myös voitava kattaa eurooppalaisten standardien tai tuotteisiin ja palveluihin liittyvien eurooppalaisten standardintuotteiden laatimiseen liittyvät valmistelu- tai täydentämistoimet. Tämä on tarpeen erityisesti, kun kyse on tutkimustoimista, lainsäädännön valmisteluasiakirjojen laatimisesta, laboratoriodien välisten testien suorittamisesta ja standardien validoinnista tai evaluoinnista. Standardoinnin edistämistä sekä Euroopan että kansainvälisellä tasolla olisi lisäksi jatkettava kolmansille maille annettavaan tekniseen apuun ja niiden kanssa tehtävään yhteistyöhön liittyvien ohjelmien kautta. Unionissa toimivien yritysten markkinoillepääsyn ja kilpailukyvyyn parantamiseksi olisi voitava myöntää avustuksia muille elimille ehdotuspyyntöjen perusteella tai tarvittaessa hankintasopimusten avulla.
- (43) Unionin rahoitus olisi suunnattava eurooppalaisten standardien tai tuotteisiin ja palveluihin liittyvien eurooppalaisten standardintuotteiden laatimiseen ja niiden käytön helpottamiseen yrityksissä tukemalla aiempaa enemmän niiden kääntämistä unionin virallisille kielille, jotta pk-yritykset saisivat täyden hyödyn siitä, että ne pystyvät ymmärtämään ja soveltamaan eurooppalaisia standardeja, sekä eurooppalaisen standardointijärjestelmän yhtenäisyyden lisäämiseen ja eurooppalaisten standardien oikeudenmukaisen ja avoimen käytettävyyden varmistamiseen unionin kaikille markkinatoimijoille. Tämä on erityisen tärkeää tapauksissa, joissa standardien käyttö mahdollistaa sovellettavan unionin lainsäädännön noudattamisen.
- (44) Tämän asetuksen tehokkaan soveltamisen varmistamiseksi olisi voitava käyttää tarvittavaa asiantuntemusta erityisesti tilintarkastus- ja varainhoitotehtävissä, turvautua täytäntöönpanoa helpottavaan hallinnolliseen tukeen sekä arvioida säännöllisesti unionin rahoituksen kohteena olevien toimien tarpeellisuutta, jotta niiden hyödyllisyys ja vaikutus varmistetaan.
- (45) Lisäksi on tarpeen ryhtyä asianmukaisiin toimiin petosten ja sääntöjenvastaisuuksien estämiseksi sekä aiheettomasti maksettujen varojen takaisin perimiseksi Euroopan yhteisön taloudellisten etujen suojaamisesta 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 2988/95⁽¹⁾, komission paikan päällä suorittamista tarkastuksista ja todentamisista Euroopan yhteisöjen taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten ja muiden väärinkäytösten estämiseksi 11 päivänä marraskuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (Euratom, EY) N:o 2185/96⁽²⁾ ja Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF)

tutkimuksista 25 päivänä toukokuuta 1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1073/1999⁽³⁾ mukaisesti.

- (46) Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tämän asetuksen liitteiden muuttamista, jotta eurooppalaisten standardointiorganisaatioiden luettelot voidaan saattaa ajan tasalle ja jotta pk-yrityksiä ja yhteiskunnan sidosryhmiä edustaviin organisaatioihin sovellettavat kriteerit voidaan mukauttaa uuteen kehitykseen siltä osin kuin kyse on niiden voittoa tavoittelemattomasta luonteesta ja edustavuudesta. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- (47) Komissiota avustaa kaikissa tämän asetuksen täytäntöönpanoon liittyvissä asioissa tällä asetuksella perustettu komitea, joka ottaa asianmukaisesti huomioon alakohtaisten asiantuntijoiden näkemykset.
- (48) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Tätä valtaa olisi käytettävä yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovalan käyttöä, 16 päivänä helmikuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁽⁴⁾ mukaisesti.
- (49) Hyväksyttäessä täytäntöönpanosäädöksiä, jotka koskevat sellaisiin yhdenmukaistettuihin standardeihin liittyviä vastalauseita, joiden viitetietoja ei vielä ole julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, olisi sovellettava neuvoo-antavaa menettelyä, koska asianomainen standardi ei vielä ole johtanut olettamukseen sovellettavassa unionin yhdenmukaistamislainsäädännössä vahvistettujen olennaisten vaatimusten mukaisuudesta.
- (50) Esitettäessä standardointipyyntöä eurooppalaisille standardointiorganisaatioille ja hyväksyttäessä täytäntöönpanosäädöksiä, jotka koskevat sellaisiin yhdenmukaistettuihin standardeihin liittyviä vastalauseita, joiden viitetiedot on jo julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, olisi sovellettava tarkastelumenettelyä, koska tällaisella päätöksellä voisi olla vaikutusta olettamukseen sovellettavien olennaisten vaatimusten mukaisuudesta.

⁽¹⁾ EYVL L 312, 23.12.1995, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 292, 15.11.1996, s. 2.

⁽³⁾ EYVL L 136, 31.5.1999, s. 1.

⁽⁴⁾ EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13.

(51) Jotta tämän asetuksen päätavoitteet voidaan saavuttaa ja edistää ripeää päätöksentekoa sekä samalla lyhentää standardien laatimisen kokonaiskestoja, päätöksenteossa olisi mahdollisuuksien mukaan hyödynnettävä asetuksen (EU) N:o 182/2011 mukaista menettelyä, jolla asianomaisen komitean puheenjohtajalle annetaan mahdollisuus asettaa määräaika komitean lausunnon antamiselle asian kiireellisyys mukaan. Asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa komitean lausunto olisi voitava hankkia kirjallista menettelyä noudattaen, ja komitean jäsenen olisi katsottava antaneen suostumuksensa, jos hän ei ole ilmaissut kantaansa.

(52) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitteita eli standardien ja standardoinnin tehokkaan ja vaikuttavan käytön varmistamista unionin politiikan välineinä edistämällä eurooppalaisten standardointiorganisaatioiden, kansallisten standardointielinten, jäsenvaltioiden ja komission välistä yhteistyötä, unionin lainsäädäntöä ja politiikkaa tukevien, tuotteisiin sekä palveluihin liittyvien eurooppalaisten standardien ja eurooppalaisten standardointituotteiden laatimista, viiteasiakirjoina käytettävien tieto- ja viestintätekniikan teknisten eritelmien yksilöimistä, eurooppalaisen standardoinnin rahoitusta ja sidosryhmien osallistumista eurooppalaiseen standardointiin, vaan ne voidaan niiden vaikutuksen vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.

(53) Direktiivit 89/686/ETY, 93/15/ETY, 94/9/EY, 94/25/EY, 95/16/EY, 97/23/EY, 98/34/EY, 2004/22/EY, 2007/23/EY, 2009/23/EY ja 2009/105/EY olisi muutettava tämän mukaisesti.

(54) Päätös N:o 1673/2006/EY ja päätös 87/95/ETY olisi kumottava,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa vahvistetaan säännöt, joita sovelletaan eurooppalaisten standardointiorganisaatioiden, kansallisten standardointielinten, jäsenvaltioiden ja komission väliseen yhteistyöhön, unionin lainsäädäntöä ja politiikkaa tukevien, tuotteisiin sekä palveluihin liittyvien eurooppalaisten standardien ja eurooppalaisten standardointituotteiden laatimiseen, viiteasiakirjoina käytettävien tieto- ja viestintätekniikan teknisten eritelmien yksilöimiseen, eurooppalaisen standardoinnin rahoitukseen sekä sidosryhmien osallistumiseen eurooppalaiseen standardointiin.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa sovelletaan seuraavia määritelmiä:

- 1) 'standardilla' tarkoitetaan tunnustetun standardointielimen toistuvaa tai jatkuvaa käyttöä varten vahvistamaa teknistä eritelmää, jonka noudattaminen ei ole pakollista ja joka kuuluu johonkin seuraavista ryhmistä:
  - a) 'kansainvälisellä standardilla' tarkoitetaan kansainvälisen standardointielimen vahvistamaa standardia;
  - b) 'eurooppalaisella standardilla' tarkoitetaan eurooppalaisen standardointiorganisaation vahvistamaa standardia;
  - c) 'yhdenmukaistetulla standardilla' tarkoitetaan eurooppalaista standardia, joka on vahvistettu komission esittämän pyynnön perusteella unionin yhdenmukaistamislainsäädännön soveltamiseksi;
  - d) 'kansallisella standardilla' tarkoitetaan kansallisen standardointielimen vahvistamaa standardia;
- 2) 'eurooppalaisella standardointituotteella' tarkoitetaan eurooppalaisen standardointiorganisaation toistuvaa tai jatkuvaa käyttöä varten vahvistamaa teknistä eritelmää, joka ei ole eurooppalainen standardi ja jonka noudattaminen ei ole pakollista;
- 3) 'standardiehdotuksella' tarkoitetaan asiakirjaa, joka sisältää tiettyä kohdetta koskevat tekniset eritelmät ja joka on tarkoitettu vahvistaa asianmukaista standardointimenettelyä noudattaen, sellaisena kuin asiakirja on valmistelun jälkeen ja lähetettynä julkiselle lausuntokierrokselle tai tarkasteltavaksi;
- 4) 'teknisellä eritelmällä' tarkoitetaan asiakirjaa, jossa esitetään tekniset vaatimukset, jotka tuotteen, prosessin, palvelun tai järjestelmän on täytettävä, ja jossa esitetään yksi tai useampi seuraavista:
  - a) tuotteeseen sovellettavat vaatimukset sellaisten ominaisuuksien suhteen kuin laatu, suorituskyky, yhteentoimivuus, ympäristönsuojelu, terveys, turvallisuus tai mitat, mukaan lukien tuotteeseen sovellettavat vaatimukset, jotka koskevat myyntinimikettä, terminologiaa, symboleja, testausta ja testausmenetelmiä, pakkauksia, merkin-
töjä ja vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyjä;
  - b) valmistusmenetelmät ja -prosessit, joita käytetään Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 38 artiklan 1 kohdassa määriteltyjen maataloustuotteiden, elintarvikkeeksi ja rehuiksi tarkoitettujen tuotteiden ja lääkkeiden yhteydessä, sekä muihin tuotteisiin liittyvät valmistusmenetelmät ja -prosessit, jos niillä on vaikutusta näiden tuotteiden ominaisuuksiin;

- c) palveluun sovellettavat vaatimukset sellaisten ominaisuuksien suhteen kuin laatu, suorituskyky, yhteentoimivuus, ympäristönsuojelu, terveys tai turvallisuus, mukaan lukien palveluntarjoajaan sovellettavat vaatimukset direktiivin 2006/123/EY 22 artiklan 1–3 kohdassa tarkoitettujen tietojen antamisesta vastaanottajan saataville;
- d) menetelmät ja kriteerit, joilla arvioidaan rakennustuotteiden kaupan pitämistä koskevien ehtojen yhdenmukaistamisesta 9 päivänä maaliskuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 305/2011 ⁽¹⁾ 2 artiklan 1 alakohdassa olevan määritelmän mukaisten rakennustuotteiden suoritusosaa suhteessa niiden perusominaisuuksiin;
- 5) 'tieto- ja viestintätekniikan teknisellä eritelmällä' tarkoitetaan tieto- ja viestintätekniikan alan teknistä eritelmää;
- 6) 'tuotteella' tarkoitetaan teollisesti valmistettua tuotetta tai maataloustuotetta, kalastustuotteet mukaan luettuina;
- 7) 'palvelulla' tarkoitetaan itsenäisenä ammatinharjoittajana suoritettavaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 57 artiklassa määriteltyä taloudellista toimintaa, josta yleensä saadaan korvaus;
- 8) 'eurooppalaisella standardointiorganisaatiolla' tarkoitetaan liitteen I luettelossa mainittua organisaatiota;
- 9) 'kansainvälisellä standardointielimellä' tarkoitetaan Kansainvälistä standardoimisjärjestöä (ISO), sähköalan kansainvälistä standardisointijärjestöä (IEC) sekä Kansainvälistä televiestintäliittoa (ITU);
- 10) 'kansallisella standardointielimellä' tarkoitetaan jäsenvaltion komissiolle tämän asetuksen 27 artiklan mukaisesti ilmoittamaa elintä.

II LUKU

AVOIMUUS JA SIDOSRYHMIEN OSALLISTUMINEN

3 artikla

Standardointielinten työohjelmien avoimuus

1. Kunkin eurooppalaisen standardointiorganisaation ja kansallisen standardointielimen on ainakin kerran vuodessa laadittava itselleen työohjelma. Työohjelmassa on annettava tietoja niistä standardeista ja eurooppalaisista standardintuotteista, joita eurooppalainen standardointiorganisaatio tai kansallinen standardointielin aikoo laatia tai muuttaa, joita se on laatimassa tai muuttamassa ja jotka se on edellisen työohjelman kaudella vahvistanut, jollei ole kyse kansainvälisen tai eurooppalaisen standardin identtisestä tai samanarvoisesta käyttöön otosta.

2. Työohjelmassa on ilmoitettava kunkin standardin ja eurooppalaisen standardintuotteen osalta seuraavaa:

- a) kohde;
- b) standardien ja eurooppalaisten standardintuotteiden laatimisessa saavutettu vaihe;
- c) mahdollisesti perustaksi otettujen kansainvälisten standardien viitetiedot.

3. Kunkin eurooppalaisen standardointiorganisaation ja kansallisen standardointielimen on asetettava työohjelmansa saataville omalle verkkosivustolleen tai jollekin muulle yleisesti käytävissä olevalle verkkosivustolle ja asetettava ilmoitus työohjelmasta saataville kansallisessa tai tapauksen mukaan eurooppalaisessa standardointia käsittelevässä julkaisussa.

4. Kunkin eurooppalaisen standardointiorganisaation ja kansallisen standardointielimen on viimeistään työohjelmansa julkaisemisajankohtana ilmoitettava työohjelmasta muille eurooppalaisille standardointiorganisaatioille ja kansallisille standardointielimille sekä komissiolle. Komissio saattaa tämän tiedon jäsenvaltioiden saataville 22 artiklassa tarkoitettua komitean välityksellä.

5. Kansalliset standardointielimet eivät saa vastustaa sitä, että niiden työohjelmassa olevaa standardintuotetta käsitellään Euroopan tasolla eurooppalaisten standardointiorganisaatioiden määrittelemien sääntöjen mukaan, eivätkä ne saa toteuttaa toimia, jotka voisivat vaikuttaa tätä koskevaan päätökseen.

6. Kansalliset standardointielimet eivät saa yhdenmukaistetun standardin laatimisen aikana tai sen vahvistamisen jälkeen toteuttaa toimia, jotka voisivat vaikuttaa suunniteltuun yhdenmukaistamiseen, eivätkä varsinkaan julkaista kyseisellä alalla selkeää uutta tai tarkistettua kansallista standardia, joka ei ole täysin olemassa olevan yhdenmukaistetun eurooppalaisen standardin mukainen. Kun uusi yhdenmukaistettu standardi on julkaistu, kaikki sen kanssa ristiriidassa olevat kansalliset standardit on poistettava käytöstä kohtuullisessa ajassa.

4 artikla

Standardien avoimuus

1. Kunkin eurooppalaisen standardointiorganisaation ja kansallisen standardointielimen on pyynnöstä toimitettava ainakin sähköisessä muodossa muille eurooppalaisille standardointiorganisaatioille, kansallisille standardointielimille tai komissiolle ehdotukset kansalliseksi tai eurooppalaiseksi standardiksi taikka eurooppalaiseksi standardintuotteeksi.

2. Kun eurooppalaiset standardointiorganisaatiot ja kansalliset standardointielimet saavat muilta eurooppalaisilta standardointiorganisaatioilta, kansallisilta standardointielimiltä

⁽¹⁾ EUVL L 88, 4.4.2011, s. 5.

tai komissiolta 1 kohdassa tarkoitettua ehdotusta koskevia huomautuksia, niiden on kolmen kuukauden kuluessa vastattava niihin ja otettava ne asianmukaisesti huomioon.

3. Kun kansallinen standardointielin saa huomautuksia, joiden mukaan standardiehdotuksella olisi kielteisiä vaikutuksia sisämarkkinoihin, sen on kuultava eurooppalaisia standardointiorganisaatioita ja komissiota ennen standardin vahvistamista.

4. Kansallisten standardointielinten on:

- a) huolehdittava siitä, että kansalliset standardiehdotukset ovat saatavilla siten, että kaikilla asianomaisilla osapuolilla ja erityisesti muihin jäsenvaltioihin sijoittuneilla osapuolilla on mahdollisuus esittää huomautuksia;
- b) sallittava se, että muut kansalliset standardointielimet osallistuvat suunniteltuihin toimiin passiivisesti tai aktiivisesti lähettämällä tarkkailijan.

5 artikla

Sidosryhmien osallistuminen eurooppalaiseen standardointiin

1. Eurooppalaisten standardointiorganisaatioiden on edistettävä ja helpotettava sitä, että kaikki asiaankuuluvat sidosryhmät, kuten pk-yritykset, kuluttajajärjestöt sekä ympäristöalan sidosryhmät ja sosiaaliset sidosryhmät, ovat asianmukaisesti edustettuja niiden standardointitoiminnassa ja voivat tosiasiallisesti osallistua siihen. Niiden on erityisesti edistettävä ja helpotettava tällaista edustusta ja osallistumista sellaisten eurooppalaisten sidosryhmien organisaatioiden välityksellä, jotka saavat unionin rahoitusta tämän asetuksen mukaisesti, politiikan kehittämisessä sekä seuraavissa eurooppalaisten standardien tai eurooppalaisten standardintuotteiden laatimisen vaiheissa:

- a) uusia työkohteita koskevat ehdotukset ja niiden hyväksyminen;
- b) tekninen keskustelu ehdotuksista;
- c) huomautusten esittäminen ehdotuksista;
- d) voimassa olevien eurooppalaisten standardien tai eurooppalaisten standardintuotteiden tarkistaminen;
- e) vahvistettuja eurooppalaisia standardeja tai eurooppalaisia standardintuotteita koskevan tiedon levittäminen ja tiedottaminen niistä.

2. Eurooppalaisten standardointiorganisaatioiden on jäsenvaltioiden markkinavalvontaviranomaisten, komission tutkimuslaitosten ja eurooppalaisten sidosryhmien organisaatioiden, jotka saavat unionin rahoitusta tämän asetuksen mukaisesti, kanssa tekemänsä yhteistyön lisäksi edistettävä ja helpotettava sitä, että yritykset, tutkimuskeskukset, korkeakoulut ja muut oikeushenkilöt ovat asianmukaisesti edustettuina teknisellä tasolla

standardointitoiminnassa, jota toteutetaan aloilla, joihin liittyy merkittäviä toimintapoliittisia tai tekniseen innovointiin liittyviä näkökohtia, mikäli kyseiset oikeushenkilöt ovat osallistuneet kyseiseen alaan liittyvään hankkeeseen, jota unioni rahoittaa tutkimuksen, innovoinnin ja teknologisen kehittämisen alalla Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 182 artiklan nojalla hyväksytyistä monivuotisesta puiteohjelmasta.

6 artikla

Pk-yritysten mahdollisuudet hyödyntää standardeja

1. Kansallisten standardointielinten on edistettävä ja helpotettava pk-yritysten mahdollisuuksia hyödyntää standardeja ja osallistua standardien laadintaan ja lisättävä niiden osallistumista standardointijärjestelmään esimerkiksi seuraavin tavoin:

- a) tuomalla vuotuisissa työohjelmissaan esille erityisesti pk-yritysten kannalta kiinnostavat standardointihankkeet;
- b) antamalla pk-yrityksille mahdollisuus osallistua standardointitoimintaan ilman velvoitetta liittyä kansallisen standardointielimen jäseneksi;
- c) antamalla mahdollisuus osallistua standardointitoimintaan maksutta tai erityishintaan;
- d) antamalla mahdollisuus tutustua maksutta standardiehdotuksiin;
- e) antamalla verkkosivustoillaan standardien tiivistelmät käyttöön maksutta;
- f) tarjoamalla standardeja erityishinnoin tai tarjoamalla standardipaketteja alennettuun hintaan.

2. Kansallisten standardointielinten on vaihdettava hyviä toimintatapoja, joilla ne pyrkivät lisäämään pk-yritysten osallistumista standardointitoimintaan ja lisäämään ja helpottamaan standardien käyttöä pk-yrityksissä.

3. Kansallisten standardointielinten on toimitettava eurooppalaisille standardointiorganisaatioille vuosikertomukset 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuista ja kaikista muista toimistaan, joilla ne parantavat pk-yritysten mahdollisuuksia hyödyntää standardeja ja osallistua niiden laadintaan. Kansallisten standardointielinten on julkaistava nämä kertomukset verkkosivustoillaan.

7 artikla

Viranomaisten osallistuminen eurooppalaiseen standardointiin

Jäsenvaltioiden on tarvittaessa edistettävä viranomaisten, myös markkinavalvontaviranomaisten, osallistumista kansalliseen standardointitoimintaan, jonka tarkoituksena on laatia tai tarkistaa komission 10 artiklan mukaisesti pyytämiä standardeja.

III LUKU

UNIONIN LAINSÄÄDÄNTÖÄ JA POLITIIKkaa TUKEVAT EUROOPPALAISET STANDARDIT JA EUROOPPALAISET STANDARDOINTITUOTTEET

8 artikla

Eurooppalaista standardointia koskeva unionin vuotuinen työohjelma

1. Komissio laatii eurooppalaista standardointia koskevan unionin vuotuisen työohjelman, jossa yksilöidään eurooppalaisen standardoinnin strategiset painopisteet ottaen huomioon unionin pitkän aikavälin kasvustrategiat. Siinä esitetään ne eurooppalaiset standardit ja eurooppalaiset standardointituotteet, joiden laatimista komissio aikoo pyytää eurooppalaisilta standardointiorganisaatioilta 10 artiklan mukaisesti.

2. Eurooppalaista standardointia koskevassa unionin vuotuisessa työohjelmassa määritellään erityiset tavoitteet ja strategiset linjaukset niiden eurooppalaisten standardien ja eurooppalaisten standardointituotteiden osalta, joiden laatimista komissio aikoo pyytää eurooppalaisilta standardointiorganisaatioilta 10 artiklan mukaisesti. Kiireellisissä tapauksissa komissio voi esittää pyyntöjä ilman ennakoilmoitusta.

3. Eurooppalaista standardointia koskevaan unionin vuotuisen työohjelmaan sisällytetään myös eurooppalaisen standardoinnin kansainväliseen ulottuvuuteen liittyviä tavoitteita, jotka tukevat unionin lainsäädäntöä ja politiikkaa.

4. Eurooppalaista standardointia koskeva vuotuinen unionin työohjelma vahvistetaan sen jälkeen kun on kuultu laajasti asianomaisia sidosryhmiä, myös eurooppalaisia standardointiorganisaatioita ja eurooppalaisia sidosryhmien organisaatioita, jotka saavat unionin rahoitusta tämän asetuksen mukaisesti, ja jäsenvaltioita tämän asetuksen 22 artiklassa tarkoitetun komitean välityksellä.

5. Komissio asettaa eurooppalaista standardointia koskevan vuotuisen unionin työohjelman saataville verkkosivustolleen sen jälkeen, kun se on vahvistettu.

9 artikla

Yhteistyö tutkimuslaitosten kanssa

Komission tutkimuslaitokset auttavat 8 artiklassa tarkoitetun eurooppalaista standardointia koskevan unionin vuotuisen työohjelman laadinnassa ja tarjoavat omilla asiantuntemusaloillaan tieteellistä tukea eurooppalaisten standardointiorganisaatioiden toimintaan sen varmistamiseksi, että eurooppalaisissa standardeissa otetaan huomioon taloudellinen kilpailukyky ja yhteiskunnalliset vaatimukset, kuten ympäristön kestävyys ja turvallisuusnäkökohdat.

10 artikla

Eurooppalaisille standardointiorganisaatioille esitettävät standardointipyynnöt

1. Komissio voi Euroopan unionin toiminnasta tehdystä sopimuksessa määritellyn toimivallan rajoissa pyytää yhtä tai useampaa eurooppalaista standardointiorganisaatiota laatimaan eu-

rooppalaisen standardin tai eurooppalaisen standardointituotteen tiettyssä määräajassa. Eurooppalaisen standardin ja eurooppalaisen standardointituotteen on oltava markkinalähtöisiä, niissä on otettava huomioon yleinen etu ja komission pyynnössä selkeästi ilmoitetut toimintapoliittiset tavoitteet, ja niiden on perustuttava yhteisymmärrykseen. Komissio määrittää pyytämänsä asiakirjan sisältöä koskevat vaatimukset ja asiakirjan vahvistamisen määräajan.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut päätökset hyväksytään 22 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen sen jälkeen, kun on kuultu eurooppalaisia standardointiorganisaatioita ja eurooppalaisia sidosryhmien organisaatioita, jotka saavat unionin rahoitusta tämän asetuksen mukaisesti, sekä sovellettavalla unionin lainsäädännöllä perustettua komiteaa tai, jos tällaista komiteaa ei ole, kun alakohtaisia asiantuntijoita on kuultu muulla tavoin.

3. Asianomaisen eurooppalaisen standardointiorganisaation on ilmoitettava kuukauden kuluessa 1 kohdassa tarkoitetun pyynnön vastaanottamisesta, hyväksyykö se sen.

4. Komissio ilmoittaa tehdystä rahoituspyynnöstä, asianomaiselle eurooppalaiselle standardointiorganisaatiolle kahden kuukauden kuluessa 3 kohdassa tarkoitetun hyväksynnän vastaanottamisesta avustuksen myöntämisestä eurooppalaisen standardin tai eurooppalaisen standardointituotteen laatimista varten.

5. Eurooppalaisten standardointiorganisaatioiden on ilmoitettava komissiolle 1 kohdassa tarkoitettujen asiakirjojen laatimiseksi toteutetuista toimista. Komissio arvioi yhdessä eurooppalaisten standardointiorganisaatioiden kanssa, ovatko eurooppalaisten standardointiorganisaatioiden laatimat asiakirjat komission alun perin esittämän pyynnön mukaisia.

6. Jos yhdenmukaistettu standardi täyttää vaatimukset, jotka sen tarkoitus kattaa ja joista säädetään sovellettavassa unionin yhdenmukaistamislainsäädännössä, komissio julkaisee näin yhdenmukaistetun standardin viitetiedot viipymättä *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* tai muita keinoja käyttäen sovellettavassa unionin yhdenmukaistamissäädöksessä säädettyjen edellytysten mukaisesti.

11 artikla

Yhdenmukaistettuja standardeja koskevat viralliset vastalauseet

1. Jos jäsenvaltio tai Euroopan parlamentti katsoo, että yhdenmukaistettu standardi ei täysin täytä niitä vaatimuksia, jotka sen on tarkoitus kattaa ja joista säädetään sovellettavassa unionin yhdenmukaistamislainsäädännössä, sen on ilmoitettava asiasta komissiolle ja liitettävä ilmoitukseen yksityiskohtainen selvitys, ja komissio päättää sovellettavalla unionin yhdenmukaistamislainsäädännöllä perustettua komiteaa kuultuaan tai, jos tällaista komiteaa ei ole, alakohtaisia asiantuntijoita muulla tavoin kuultuaan

a) kyseisen yhdenmukaistetun standardin viitetietojen julkaisemisesta tai julkaisematta jättämisestä taikka julkaisemisesta rajoituksin *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*;

b) kyseisen yhdenmukaistetun standardin viitetietojen säilyttämisestä tai säilyttämisestä rajoituksin *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* taikka niiden poistamisesta *Euroopan unionin virallisesta lehdestä*.

2. Komissio julkaisee verkkosivustollaan tietoa yhdenmukaistetuista standardeista, joista on tehty 1 kohdassa tarkoitettu päätös.

3. Komissio ilmoittaa 1 kohdassa tarkoitettua päätöksestään asianomaiselle eurooppalaiselle standardointiorganisaatiolle ja pyytää tarvittaessa kyseisten yhdenmukaistettujen standardien tarkistamista.

4. Tämän artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu päätös hyväksytään 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvonantavaa menettelyä noudattaen.

5. Tämän artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu päätös hyväksytään 22 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

12 artikla

Sidosryhmien organisaatioita koskeva ilmoittamisjärjestelmä

Komissio perustaa ilmoittamisjärjestelmän kaikille sidosryhmille, mukaan lukien eurooppalaiset standardointiorganisaatiot ja eurooppalaiset sidosryhmien organisaatiot, jotka saavat unionin rahoitusta tämän asetuksen mukaisesti, jotta voidaan varmistaa asianmukainen kuuleminen ja soveltuvuus markkinoiden tarpeisiin ennen kuin se

- hyväksyy 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua eurooppalaista standardointia koskevan unionin vuotuisen työohjelman;
- hyväksyy 10 artiklassa tarkoitettua standardointipyyntöjä;
- tekee päätöksen 11 artiklan 1 kohdan mukaisesti yhdenmukaistettuja standardeja vastaan esitetyistä virallisista vastalauseista;
- tekee päätöksen 13 artiklassa tarkoitettujen tieto- ja viestintätekniikan eritelmien yksilöimisestä;
- hyväksyy 20 artiklassa tarkoitettuja delegoituja säädöksiä.

IV LUKU

TIETO- JA VIESTINTÄTEKNIIKAN TEKNISET ERITELMÄT

13 artikla

Viittausasiakirjoina käytettävien tieto- ja viestintätekniikan teknisten eritelmien yksilöiminen

1. Komissio voi jäsenvaltion ehdotuksesta tai omasta aloitteestaan päättää yksilöidä sellaiset tieto- ja viestintätekniikan tekniset eritelmät, jotka eivät ole kansallisia, eurooppalaisia tai kansainvälisiä standardeja, mutta täyttävät liitteessä II säädetyt vaatimukset, teknisiksi eritelmiksi, joihin voidaan viitata julkisissa hankinnoissa pääasiallisesti yhteentoimivuuden mahdollistamiseksi.

2. Kun 1 kohdan mukaisesti yksilöityä tieto- ja viestintätekniikan teknistä eritelmaa muutetaan tai kun se peruutetaan taikka se ei enää täytä liitteessä II säädetyjä vaatimuksia, komissio voi jäsenvaltion ehdotuksesta tai omasta aloitteestaan päättää yksilöidä tieto- ja viestintätekniikan muutetun teknisen eritelmän tai peruuttaa yksilöinnin.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettua päätöstä hyväksytään, kun on kuultu tieto- ja viestintätekniikan standardointia käsittelevää eurooppalaista sidosryhmäfoorumia, johon kuuluvat eurooppalaiset standardointiorganisaatiot, jäsenvaltiot ja asianomaiset sidosryhmät, sekä sovellettavalla unionin lainsäädännöllä perustettua komiteaa tai, jos tällaista komiteaa ei ole, kun alakohtaisia asiantuntijoita on kuultu muulla tavoin.

14 artikla

Tieto- ja viestintätekniikan teknisten eritelmien käyttö julkisissa hankinnoissa

Tämän asetuksen 13 artiklassa tarkoitettuja tieto- ja viestintätekniikan teknisiä eritelmiä on pidettävä direktiiveissä 2004/17/EY, 2004/18/EY ja 2009/81/EY ja asetuksessa (EY, Euratom) N:o 2342/2002 tarkoitettuina yhteisinä teknisinä eritelminä.

V LUKU

EUROOPPALAISEN STANDARDINNIN RAHOITUS

15 artikla

Unionin rahoitus standardointiorganisaatioille

- Eurooppalaisille standardointiorganisaatioille voidaan myöntää unionin rahoitusta seuraaviin standardointitoimiin:
  - unionin lainsäädännön ja politiikan tukemiseen tarvittavien ja soveltuvien eurooppalaisten standardien tai eurooppalaisten standardintuotteiden laatiminen ja tarkistaminen;
  - eurooppalaisten standardien tai eurooppalaisten standardintuotteiden laadun ja unionin lainsäädännön ja politiikan mukaisuuden tarkastaminen;
  - eurooppalaiseen standardointiin liittyvät valmistelu- tai täydentämistoimet, myös selvitykset, yhteistyötoimet, mukaan lukien kansainvälinen yhteistyö, seminaarit, arvioinnit, vertailuanalyysit, tutkimustyö, laboratoriotyö, laboratorioden väliset testit, vaatimustenmukaisuuden arviointi sekä toimet, joilla varmistetaan, että eurooppalaisten standardien tai eurooppalaisten standardintuotteiden laatimis- ja tarkistamisaikojen lyhennetään rajoittamatta kuitenkaan peruseriaatteiden, erityisesti avoimuutta, laatua, läpinäkyvyyttä ja kaikkien sidosryhmien yhteisymmärrystä koskevien periaatteiden, soveltamista;
  - eurooppalaisten standardointiorganisaatioiden keskussihteeristöjen toimet, mukaan lukien toiminnan kehittäminen, standardointitoimien koordinoiminen, tekninen työ ja tiedottaminen intressitahoille;

e) unionin lainsäädännön ja politiikan tukemiseen käytettyjen eurooppalaisten standardien tai eurooppalaisten standardointituotteiden kääntäminen unionin virallisille kielille, jotka eivät ole eurooppalaisten standardointiorganisaatioiden työkieliä, tai asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa muille kuin unionin virallisille kielille;

f) sellaisten tietoaineistojen laatiminen, joissa selostetaan, tulkitaan ja yksinkertaistetaan eurooppalaisia standardeja tai eurooppalaisia standardointituotteita, kuten käyttäjän oppaat, standardien tiivistelmät, tiedot hyvistä toimintatavoista sekä tiedotustoimet, strategiat ja koulutusohjelmat;

g) toimet teknisten avustushjelmien toteuttamiseksi, yhteistyö kolmansien maiden kanssa sekä eurooppalaisen standardointijärjestelmän ja eurooppalaisten standardien ja eurooppalaisten standardointituotteiden tunnetuksi tekeminen ja edistäminen intressitahojen keskuudessa unionissa ja kansainvälisesti.

2. Unionin rahoitusta voidaan myöntää myös

a) kansallisille standardointielimille 1 kohdassa tarkoitettuihin standardointitoimiin, joita ne toteuttavat yhdessä eurooppalaisten standardointiorganisaatioiden kanssa;

b) muille elimille, joiden tehtäväksi on annettu osallistua 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuihin toimiin tai suorittaa 1 kohdan c ja g alakohdassa tarkoitettuja toimia yhdessä eurooppalaisten standardointiorganisaatioiden kanssa.

16 artikla

Unionin rahoitus muille eurooppalaisille organisaatioille

Eurooppalaisille sidosryhmien organisaatioille, jotka täyttävät tämän asetuksen liitteessä III säädetyt kriteerit, voidaan myöntää unionin rahoitusta seuraaviin toimiin:

a) organisaatioiden toiminta ja niiden eurooppalaiseen ja kansainväliseen standardointiin liittyvät toimet, mukaan lukien tekninen työ ja jäsenille ja muille intressitahoille tiedottaminen;

b) sellaisen oikeudellisen ja teknisen asiantuntija-avun, myös selvitysten, tarjoaminen, joka liittyy eurooppalaisten standardien ja eurooppalaisten standardointituotteiden tarpeen arviointiin ja niiden laatimiseen, sekä asiantuntijoiden koulutus;

c) osallistuminen tekniseen työhön, joka liittyy unionin lainsäädännön ja politiikan tukemiseen tarvittavien ja soveltuvien eurooppalaisten standardien ja eurooppalaisten standardointituotteiden laatimiseen ja tarkistamiseen;

d) eurooppalaisten standardien ja eurooppalaisten standardointituotteiden tunnetuksi tekeminen sekä standardeja koskevan tiedotuksen ja standardien käytön edistäminen intressitahojen, myös pk-yritysten ja kuluttajien, keskuudessa.

17 artikla

Rahoitusjärjestelyt

1. Unionin rahoitusta myönnetään

a) avustuksina ilman ehdotuspyyntöä tai julkisten hankintamenettelyjen tuloksena tehtyinä sopimuksina

i) eurooppalaisille standardointiorganisaatioille ja kansallisille standardointielimille 15 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja toimia varten;

ii) asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 49 artiklassa tarkoitettussa perussäädöksessä mainituille elimille tämän asetuksen 15 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen toimien toteuttamiseen yhteistyössä eurooppalaisten standardointiorganisaatioiden kanssa;

b) avustuksina ehdotuspyynnön jälkeen tai julkisten hankintamenettelyjen tuloksena tehtyinä sopimuksina 15 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuille muille elimille

i) edellä 15 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuun eurooppalaisten standardien ja eurooppalaisten standardointituotteiden kehittämiseen ja tarkistamiseen osallistumista varten;

ii) edellä 15 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuihin valmistelu- tai täydentämistöimiin;

iii) edellä 15 artiklan 1 kohdan g alakohdassa tarkoitettuihin toimiin;

c) avustuksina ehdotuspyynnön jälkeen eurooppalaisille sidosryhmien organisaatioille, jotka täyttävät tämän asetuksen liitteessä III säädetyt kriteerit, 16 artiklassa tarkoitettuja toimia varten.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen elinten toimia voidaan rahoittaa

a) yksittäisiin toimiin myönnettävinä avustuksina;

b) toiminta-avustuksina eurooppalaisille standardointiorganisaatioille ja eurooppalaisille sidosryhmien organisaatioille, jotka täyttävät tämän asetuksen liitteessä III säädetyt kriteerit, asetuksessa (EY, Euratom) N:o 1605/2002 vahvistettujen sääntöjen mukaisesti. Toiminta-avustukset eivät uusittaessa pienene automaattisesti.

3. Komissio vahvistaa 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut avustusten määrää koskevat rahoitusjärjestelyt ja tarpeen mukaan rahoituksen enimmäisprosenttiosuuden kutakin toimittajaa kohti.

4. Asianmukaisesti perusteltuja tapauksia lukuun ottamatta avustus 15 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuihin standardointitoimiin myönnetään kertakorvauksina ja maksetaan 15 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuihin standardointitoimiin, kun seuraavat vaatimukset täyttyvät:

- a) komission 10 artiklan mukaisesti pyytämät eurooppalaiset standardit tai eurooppalaiset standardointituotteet vahvistetaan tai tarkistetaan ajanjakson kuluessa, joka ei ylitä tuossa artikkelissa tarkoitettua pyynnössä asetettua määräaika;
- b) pk-yritykset, kuluttajajärjestöt sekä ympäristöalan sidosryhmät ja sosiaaliset sidosryhmät ovat asianmukaisesti edustettuina eurooppalaisessa standardointitoiminnassa ja voivat osallistua siihen 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

5. Eurooppalaisille standardointiorganisaatioille ja eurooppalaisille sidosryhmien organisaatioille, jotka täyttävät tämän asetuksen liitteessä III säädetyt kriteerit, myönnettäviin avustuksiin liittyvät yhteistyön yhteiset tavoitteet sekä hallinnolliset edellytykset ja rahoitusehdot määritellään komission sekä näiden standardointiorganisaatioiden ja sidosryhmien organisaatioiden välisissä kumppanuutta koskevissa puitesopimuksissa asetusten (EY, Euratom) N:o 1605/2002 ja (EY, Euratom) N:o 2342/2002 mukaisesti. Komissio ilmoittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle sopimusten tekemisestä.

18 artikla

Hallinnointi

Budjettivallan käyttäjän standardointitoimien rahoitusta varten määrittämät määrärahat voivat myös kattaa suoraan 15, 16 ja 17 artiklan täytäntöön panemiseksi tarvittavien valmistelu-, seuranta-, valvonta-, tilintarkastus- ja evaluointitoimien hallinnolliset kustannukset, myös kustannukset, jotka liittyvät selviytyksiin, kokouksiin, tiedotus- ja julkaisu toimiin, tiedonvaihtoon käytettäviin tietoverkkoihin sekä muuhun hallinnolliseen ja tekniseen tukeen, jota komissio voi käyttää standardointitoimia varten.

19 artikla

Unionin taloudellisten etujen suojaaminen

1. Komissio valvoo tämän asetuksen nojalla rahoitettavien toimien toteutuksen yhteydessä, että unionin taloudellisia etuja suojataan petoksia, korruptiota ja muuta laitonta toimintaa ehkäisevillä toimenpiteillä, tehokkailla tarkastuksilla ja perusteettomasti maksettujen määrien takaisinperinnällä ja, jos väärinkäy-

töksiä havaitaan, tehokkailla, oikeasuhteisilla ja varoittavilla seuraamuksilla asetusten (EY, Euratom) N:o 2988/95, (Euratom, EY) N:o 2185/96 ja (EY) N:o 1073/1999 mukaisesti.

2. Tämän asetuksen mukaisia unionin toimia rahoitettaessa asetuksen (EY, Euratom) N:o 2988/95 1 artiklan 2 kohdassa määritellyllä väärinkäytöksellä tarkoitetaan kaikkea unionin oikeuden säännösten tai sopimusvelvoitteiden rikkomista, joka johtuu talouden toimijan teosta tai laiminlyönnistä ja jonka tuloksena perusteettoman menoeran takia aiheutuu tai voi aiheutua vahinkoa unionin yleiselle talousarviolle tai unionin hoidossa oleville talousarvioille.

3. Tähän asetukseen perustuviin sopimuksissa on edellytettävä, että komissio tai komission valtuuttama edustaja seuraa ja valvoo varainhoitoa ja että Euroopan tilintarkastustuomioistuin tekee tarvittaessa tarkastuksia paikan päällä.

VI LUKU

DELEGOIDUT SÄÄDÖKSET, KOMITEA JA KERTOMUKSET

20 artikla

Delegoidut säädökset

Siirretään komissiolle valta antaa liitteiden muuttamisesta delegoituja säädöksiä 21 artiklan mukaisesti

- a) liitteessä I olevan eurooppalaisten standardointiorganisaatioiden luettelon saattamiseksi ajan tasalle, jotta voidaan ottaa huomioon niiden nimen tai rakenteen muutokset;
- b) niiden tämän asetuksen III liitteessä säädettyjen eurooppalaisia sidosryhmiä koskevien kriteerien mukauttamiseksi uuteen kehitykseen, jotka koskevat organisaatioiden voittoa tavoittelematonta luonnetta ja edustavuutta. Mukautukset eivät saa johtaa uusien kriteerien luomiseen, eivätkä olemassa olevien kriteerien tai organisaatioluokkien poistamiseen.

21 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tässä artikkelissa säädetyin edellytyksin.
2. Siirretään 20 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä komissiolle viideksi vuodeksi 1 päivästä tammikuuta 2013. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen viiden vuoden pituisen kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 20 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, päätöksessä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä olevan 20 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaä jatketaan kahdella kuukaudella.

22 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 4 artiklaa.

3. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

4. Kun komitean lausunto on tarkoitus hankkia kirjallista menettelyä noudattaen, tämä menettely päätetään tuloksettomana, jos komitean puheenjohtaja lausunnon antamiselle asetussa määräajassa niin päättää tai komitean jäsenten yksinkertainen enemmistö sitä pyytää.

23 artikla

Komitean sekä standardointiorganisaatioiden ja sidosryhmien yhteistyö

Edellä 22 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu komitea toimii yhteistyössä eurooppalaisten standardointiorganisaatioiden ja sellaisten eurooppalaisten sidosryhmien organisaatioiden kanssa, jotka saavat unionin rahoitusta tämän asetuksen mukaisesti.

24 artikla

Kertomukset

1. Eurooppalaisten standardointiorganisaatioiden on toimitettava komissiolle vuosittain kertomus tämän asetuksen täytäntöönpanosta. Kertomuksessa on esitettävä yksityiskohtaiset tiedot seuraavista:

a) 4, 5, 10, 15 ja 17 artiklan soveltaminen;

b) pk-yritysten, kuluttajajärjestöjen sekä ympäristöalan sidosryhmien ja sosiaalisten sidosryhmien edustus kansallisissa standardointielimissä;

c) pk-yritysten edustus 6 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen vuotuisten kertomusten perusteella;

d) tieto- ja viestintätekniikan käyttö standardointijärjestelmässä;

e) kansallisten standardointielinten ja eurooppalaisten standardointiorganisaatioiden välinen yhteistyö.

2. Eurooppalaisten sidosryhmien organisaatioiden, jotka ovat saaneet unionin rahoitusta tämän asetuksen mukaisesti, on toimitettava komissiolle vuosittain kertomus toiminnastaan. Kertomuksessa on erityisesti esitettävä yksityiskohtaiset tiedot organisaation jäsenistöstä ja 16 artiklassa tarkoitetuista toimista.

3. Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän asetuksen täytäntöönpanosta viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2015 ja sen jälkeen viiden vuoden välein. Kertomuksessa tarkastellaan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja vuotuisia kertomuksia ja arvioidaan unionin rahoitusta saavien standardointitoimien merkityksellisyyttä unionin lainsäädännön ja politiikan vaatimusten suhteen ja mahdollisia uusia keinoja yksinkertaistaa eurooppalaisen standardoinnin rahoitusta ja vähentää eurooppalaisten standardointiorganisaatioiden hallinnollista rasitetta.

25 artikla

Uudelleentarkastelu

Viimeistään 2 päivänä tammikuuta 2015 komissio arvioi tämän asetuksen 10 artiklassa tarkoitetun menettelyn vaikutusta standardointipyynnöiden esittämisen aikatauluihin. Komissio esittää päätelmänsä Euroopan parlamentille ja neuvostolle annettavassa kertomuksessa. Se liittää kertomukseen tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen tämän asetuksen muuttamiseksi.

VII LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

26 artikla

Muutokset

1. Kumotaan seuraavat säännökset:

a) direktiivin 89/686/ETY 6 artiklan 1 kohta;

b) direktiivin 93/15/ETY 5 artikla;

c) direktiivin 94/9/EY 6 artiklan 1 kohta;

d) direktiivin 94/25/EY 6 artiklan 1 kohta;

e) direktiivin 95/16/EY 6 artiklan 1 kohta;

f) direktiivin 97/23/EY 6 artikla;

- g) direktiivin 2004/22/EY 14 artikla;
 h) direktiivin 2007/23/EY 8 artiklan 4 kohta;
 i) direktiivin 2009/23/EY 7 artikla;
 j) direktiivin 2009/105/EY 6 artikla.

Viittauksia kumottuihin säännöksiin pidetään viittauksina tämän asetuksen 11 artiklaan.

2. Muutetaan direktiivi 98/34/EY seuraavasti:

- a) kumotaan 1 artiklan 6–10 kohta;
 b) kumotaan 2, 3 ja 4 artikla;
 c) poistetaan 6 artiklan 1 kohdasta ilmaisu ”liitteessä I ja II mainittujen standardointielinten edustajien kanssa”;
 d) kumotaan 6 artiklan 3 kohdan ensimmäinen luetelmakohta;
 e) kumotaan 6 artiklan 4 kohdan a, b ja e alakohta;
 f) korvataan 7 artikla seuraavasti:

”7 artikla

Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle 8 artiklan 1 kohdan mukaisesti kaikki standardointielimille esitetyt pyynnöt tiettyjä tuotteita koskevien teknisten eritelmien tai standardin laatimiseksi näitä tuotteita koskevan teknisen määräyksen antamiseksi teknistä määräystä koskevan ehdotuksen muodossa ja esitettävä perusteet määräysten antamiselle.”;

- g) korvataan 11 artiklan toinen virke seuraavasti:

”Komissio julkaisee vuotuiset tilastot saaduista tiedonannoista *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.”;

- h) poistetaan liitteet I ja II.

Viittauksia kumottuihin säännöksiin pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä IV olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

27 artikla

Kansalliset standardointielimet

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle standardointielimensä.

Komissio julkaisee kansallisten standardointielinten luettelon ja sen mahdolliset päivitykset *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

28 artikla

Siirtymäsäännökset

Unionin säädöksissä, joissa säädetään vaatimustenmukaisuus-olettamasta suhteessa olennaisiin vaatimuksiin, kun sovelletaan direktiivin 98/34/EY mukaisesti vahvistettuja yhdenmukaistettuja standardeja, olevia viittauksia direktiiviin 98/34/EY pidetään viittauksina tähän asetukseen, lukuun ottamatta teknisiä määräyksiä koskevia viittauksia direktiivin 98/34/EY 5 artiklalla perustettuun komiteaan.

Tämän asetuksen 11 artiklaa ei sovelleta unionin säädökseen, jos siinä säädetään yhdenmukaistettuja standardeja koskevasta vastalausemenettelystä.

29 artikla

Kumoaminen

Kumotaan päätös N:o 1673/2006/EY ja päätös 87/95/ETY.

Viittauksia kumottuihin päätöksiin pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä IV olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

30 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2013.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 25 päivänä lokakuuta 2012.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

A. D. MAVROYIANNIS

*LIIITE I***EUROOPPALAISET STANDARDOINTIORGANISAATIOT**

1. CEN – Euroopan standardointikomitea
  2. Cenelec – Euroopan sähkötekniikan standardointikomitea
  3. ETSI – Euroopan telealan standardointilaitos
-

LIITE II

TIETO- JA VIESTINTÄTEKNIIKAN TEKNISET ERITELMIEN YKSILÖIMISEEN SOVELLETTAVAT VAATIMUKSET

1. Tekniset eritelmät ovat saaneet hyväksynnän markkinoilla, eikä niiden soveltaminen haittaa yhteentoimivuutta jo käyttöön otettujen eurooppalaisten tai kansainvälisten standardien soveltamisen kanssa. Markkinahyväksyntä voidaan osoittaa toiminnallisilla esimerkeillä eri myyjien eritelmänmukaisista sovelluksista.
2. Tekniset eritelmät eivät haittaa yhtenäisyyttä, sillä ne eivät ole ristiriidassa eurooppalaisten standardien kanssa, eli ne koskevat aloja, joilla ei ole odotettavissa uusia eurooppalaisia standardeja kohtuullisessa ajassa ja joilla eurooppalaiset standardit eivät ole saavuttaneet hyväksyntää markkinoilla tai ovat vanhentuneet eikä teknisten eritelmien saattamista eurooppalaisen standardointituotteen muotoon ole odotettavissa kohtuullisessa ajassa.
3. Tekniset eritelmät on laatinut voittoa tavoittelematon organisaatio, joka on ammatillinen yhdistys, toimiala- tai ammattijärjestö taikka jokin muu jäsenyyteen perustuva organisaatio, joka ei ole eurooppalainen standardointiorganisaatio tai kansallinen taikka kansainvälinen standardointielin ja joka asiantuntemuksensa alalla laatii tieto- ja viestintätekniikan teknisiä eritelmiä noudattaen menettelyjä, jotka täyttävät seuraavat kriteerit:
  - a) Avoimuus:

Teknisten eritelmien laatimisen perustana on ollut avoin päätöksenteko, johon kaikki niillä markkinoilla, joihin nämä tekniset eritelmät vaikuttavat, toimivat intressitahot voivat osallistua.
  - b) Yhteisymmärrys:

Päätöksentekomenettely on perustunut yhteistyöhön ja yhteisymmärrykseen, eikä siinä ole suosittu mitään tiettyä sidosryhmää. Yhteisymmärryksellä tarkoitetaan yleistä sopua, jossa mikään tärkeä eturyhmä ei ole oleellisissa asioissa pysyvästi eri mieltä ja jonka valmistelussa pyritään ottamaan huomioon kaikkien osapuolten näkökannat ja sovittamaan yhteen mahdolliset ristiriitaiset näkemykset. Yhteisymmärrys ei edellytä yksimielisyyttä.
  - c) Läpinäkyvyys:
    - i) Kaikki teknisiä keskusteluja ja päätöksentekoa koskevat tiedot on arkistoitu ja merkitty tunnisteella.
    - ii) Uusista standardointitoimista on tiedotettu julkisesti ja laajalti käyttämällä sopivia ja saatavilla olevia keinoja.
    - iii) Prosessissa on tasapuolisuuden varmistamiseksi pyritty intressitahojen kaikkien asianomaisten alaryhmien osallistumiseen.
    - iv) Intressitahojen esittämät huomautukset on käsitelty, ja niihin on reagoitu.
4. Tekniset eritelmät ovat seuraavien vaatimusten mukaisia:
  - a) Ylläpito: Julkaistujen eritelmien jatkuvasta tuesta ja ylläpidosta huolehditaan pitkän aikaa.
  - b) Saatavuus: Eritelmät asetetaan kohtuullisin ehdoin (kohtuullista korvausta vastaan tai veloituksetta) yleisesti saataville soveltamista ja käyttöä varten.
  - c) Eritelmien soveltamisen kannalta olennaiset teollis- ja tekijänoikeudet lisensoidaan hakijoille (tasapuolisin,) kohtuullisin ja syrjimättömin ehdoin, joihin sisältyy teollis- ja tekijänoikeuden haltijan harkinnan mukaan olennaisen henkisen omaisuuden lisensointi ilman korvausta.
  - d) Oleellisuus:
    - i) Eritelmät ovat tehokkaita ja oleellisia.
    - ii) Eritelmät vastaavat markkinoiden tarpeita ja sääntelyn vaatimuksia.
  - e) Neutraalius ja vakaus:
    - i) Eritelmät painottuvat mahdollisuuksien mukaan käyttöominaisuuksiin sen sijaan että niiden lähtökohtana on tietty malli tai rakenne.
    - ii) Eritelmät eivät vääristä markkinoita eivätkä rajoita niiden soveltajien mahdollisuuksia kehittää niiden pohjalta kilpailua ja innovaatioita.
    - iii) Eritelmät perustuvat tieteen ja teknologian viimeisimpään kehitykseen.

f) Laatu:

- i) Laatu ja yksityiskohtaisuus ovat riittäviä, jotta on mahdollista kehittää yhteentoimivien tuotteiden ja palvelujen erilaisia kilpailevia sovellusmuotoja.
  - ii) Standardoidut rajapinnat eivät ole piilotettuja eivätkä muiden kuin tekniset eritelmät laitteiden organisaatioiden valvonnassa.
-

LIITE III

EUROOPPALAISET SIDOSRYHMIEN ORGANISAATIOT, JOTKA VOIVAT SAADA UNIONIN RAHOITUSTA

1. Eurooppalainen organisaatio, joka edustaa pk-yrityksiä eurooppalaisessa standardointitoiminnassa ja
    - a) joka on valtiosta riippumaton ja voittoa tavoittelematon;
    - b) jonka sääntömääräisiin tavoitteisiin ja toimiin kuuluu pk-yritysten etujen edustaminen standardointiprosessissa Euroopan tasolla, niiden tietoisuuden lisääminen standardoinnista sekä niiden kannustaminen osallistumaan standardointiprosessiin;
    - c) jolle pk-yrityksiä edustavat voittoa tavoittelemattomat järjestöt ainakin kahdessa kolmasosassa jäsenvaltioita ovat antaneet tehtäväksi edustaa pk-yritysten etuja standardointiprosessissa Euroopan tasolla.
  2. Eurooppalainen organisaatio, joka edustaa kuluttajia eurooppalaisessa standardointitoiminnassa ja
    - a) joka on valtiosta riippumaton, voittoa tavoittelematon sekä teollisista, kaupallisista ja liiketoiminnallisista tai muista eturistiriidoista riippumaton;
    - b) jonka sääntömääräisiin tavoitteisiin ja toimiin kuuluu kuluttajien etujen edustaminen standardointiprosessissa Euroopan tasolla;
    - c) jolle kansalliset voittoa tavoittelemattomat kuluttajajärjestöt ainakin kahdessa kolmasosassa jäsenvaltioita ovat antaneet tehtäväksi edustaa kuluttajien etuja standardointiprosessissa Euroopan tasolla.
  3. Eurooppalainen organisaatio, joka edustaa ympäristönäkökohtia eurooppalaisessa standardointitoiminnassa ja
    - a) joka on valtiosta riippumaton, voittoa tavoittelematon sekä teollisista, kaupallisista ja liiketoiminnallisista tai muista eturistiriidoista riippumaton;
    - b) jonka sääntömääräisiin tavoitteisiin ja toimiin kuuluu ympäristönäkökohtien edustaminen standardointiprosessissa Euroopan tasolla;
    - c) jolle kansalliset voittoa tavoittelemattomat ympäristöjärjestöt ainakin kahdessa kolmasosassa jäsenvaltioita ovat antaneet tehtäväksi edustaa ympäristönäkökohtia standardointiprosessissa Euroopan tasolla.
  4. Eurooppalainen organisaatio, joka edustaa sosiaalisia eturyhmiä eurooppalaisessa standardointitoiminnassa ja
    - a) joka on valtiosta riippumaton, voittoa tavoittelematon sekä teollisista, kaupallisista ja liiketoiminnallisista tai muista eturistiriidoista riippumaton;
    - b) jonka sääntömääräisiin tavoitteisiin ja toimiin kuuluu sosiaalisten eturyhmien edustaminen standardointiprosessissa Euroopan tasolla;
    - c) jolle kansalliset voittoa tavoittelemattomat sosiaalisten eturyhmien järjestöt ainakin kahdessa kolmasosassa jäsenvaltioita ovat antaneet tehtäväksi edustaa sosiaalisia eturyhmiä standardointiprosessissa Euroopan tasolla.
-

LIITE IV

VASTAAVUUSTAULUKKO

Direktiivi 98/34/EY	Tämä asetus
1 artiklan ensimmäisen kohdan 6 alakohta	2 artiklan 1 kohta
1 artiklan ensimmäisen kohdan 7 alakohta	—
1 artiklan ensimmäisen kohdan 8 alakohta	2 artiklan 3 kohta
1 artiklan ensimmäisen kohdan 9 alakohta	2 artiklan 8 kohta
1 artiklan ensimmäisen kohdan 10 alakohta	2 artiklan 10 kohta
2 artiklan 1 kohta	3 artiklan 1 kohta
2 artiklan 2 kohta	3 artiklan 2 kohta
2 artiklan 3 kohta	3 artiklan 3 ja 4 kohta
2 artiklan 4 kohta	27 artikla
2 artiklan 5 kohta	20 artiklan a kohta
3 artikla	4 artiklan 1 kohta
4 artiklan 1 kohta	3 artiklan 3 ja 5 kohta ja 4 artiklan 4 kohta
4 artiklan 2 kohta	—
6 artiklan 3 kohdan ensimmäinen luettelukohta	—
6 artiklan 4 kohdan a alakohta	20 artiklan a kohta
6 artiklan 4 kohdan b alakohta	—
6 artiklan 4 kohdan e alakohta	10 artiklan 2 kohta
liite I	liite I
liite II	27 artikla
Päätös N:o 1673/2006/EY	Tämä asetus
1 artikla	1 artikla
2 ja 3 artikla	15 artikla
4 artikla	—
5 artikla	17 artikla
6 artiklan 1 kohta	18 artikla
6 artiklan 2 kohta	24 artiklan 3 kohta
7 artikla	19 artikla
Päätös 87/95/ETY	Tämä asetus
1 artikla	2 artikla
2 artikla	3 artikla
3 artikla	13 artikla

Päätös 87/95/ETY	Tämä asetus
4 artikla	8 artikla
5 artikla	14 artikla
6 artikla	—
7 artikla	—
8 artikla	24 artiklan 3 kohta
9 artikla	—